บทสรุปย่อสำหรับผู้บริหาร

ชื่อโครงการ: คุณภาพชาก องค์ประกอบทางเคมี ลักษณะทางกายภาพ ลักษณะเนื้อสัมผัสของเนื้อ ไก่คอล่อนและเนื้อไก่พื้นเมือง

เนื่องจากเนื้อไก่พื้นเมือง (หรือไก่บ้านทั่วไป) ได้รับความนิยมในการบริโภคเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เพราะ ผู้บริโภคเชื่อว่าเนื้อไก่พื้นเมืองที่ทำให้สุกแล้วมีรสชาติที่อร่อยมากกว่าเนื้อไก่กระทง รวมทั้งเนื้อ ไก่พื้นเมืองมีไขมันน้อย และเนื้อไม่ยุ่ย เกินไป

สำหรับไก่คอล่อนเป็นไก่พื้นเมืองอีกสายพันธุ์หนึ่งซึ่งได้รับความนิยมเลี้ยงกันมากในจังหวัด พัทลุง ไก่สายพันธุ์นี้มีลักษณะรูปร่างภายนอกที่เค่น คือ มีบางส่วนของร่างกายโดยเฉพาะบริเวณคอและ บริเวณกระเพาะพักไม่มีขนปกคลุม ผู้บริโภคในจังหวัดพัทลุงเชื่อว่า ไก่คอล่อนให้เนื้ออกในปริมาณ มากกว่าเนื้อไก่พื้นเมืองทั่วไป และเนื้อมีรสชาติอร่อย อย่างไรก็ตามเนื่องจากไม่มีการศึกษาวิจัยใดๆ ที่ เกี่ยวข้องกับลักษณะรูปร่างภายนอก คุณภาพชากและคุณภาพของเนื้อไก่คอล่อน คังนั้นคณะผู้วิจัยจึงมี ความสนใจที่จะทำการศึกษาเปรียบเทียบลักษณะรูปร่างภายนอก คุณภาพชาก องค์ประกอบทางเคมี ลักษณะทางกายภาพ ลักษณะเนื้อสัมผัสของเนื้อไก่คอล่อนและเนื้อไก่พื้นเมืองซึ่งเลี้ยงตามวิธีการแบบ พื้นบ้านโดยเกษตรกรในภาคใต้ตอนล่าง ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการพัฒนารูปแบบการเลี้ยง รวมทั้งการแปรฐปให้เป็นประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ และสร้างความยอมรับในหมู่ผู้บริโภคต่อไป

วัตถุประสงค์ :

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความแตกต่างของลักษณะรูปร่างภายนอก คุณภาพ ซาก คุณภาพของเนื้อ รวมทั้งคุณภาพทางประสาทสัมผัสของเนื้อไก่คอล่อนกับเนื้อไก่พื้นเมืองที่เลี้ยงใน ภากใต้ตอนล่าง (จังหวัดสงขลาและพัทลุง)

วิธีการวิจัย :

การศึกษาครั้งนี้ใช้ไก่คอล่อนและไก่พื้นเมือง เพศผู้และเพศเมีย มีรูปทรงไก่ชน และที่มีขนาด น้ำหนักตัวเท่ากับ 1.3 1.5 และ 1.8 กิโลกรัม จำนวน 180 ตัว มาวิเคราะห์ลักษณะรูปร่าง ลักษณะของ ซาก และองค์ประกอบทางเคมีของเนื้อโดยวิธีแฟกตอเรียล ภายใต้แผนการทคลองแบบสุ่มตลอด (2 x 2 x 3 factorial in complete randomised design) และทำการทคสอบทางประสาทสัมผัสโดยนำไก่ทั้งสองสาย พันธุ์มาเปรียบเทียบกับไก่กระทง ใช้แผนการทคลอง 3 x 2 x 3 แฟกทอเรียลในบลี่อคไม่สมบูรณ์แบบ สมดุลย์

ผลการศึกษาวิจัย :

จากการศึกษาพบว่าไก่คอล่อนมีขนาดหงอนสั้นกว่าแต่กว้างมากกว่า (P<0.01) นอกจากนั้นยังมี ช่วงกอที่สั้นกว่า (P<0.05) และมีส่วนปีกที่สั้นกว่า (P<0.01) แต่มีความกว้างของลำตัวมากกว่าไก่พื้นเมือง (P<0.01) ทั้งนี้เมื่อน้ำหนักตัวเพิ่มขึ้น ขนาดรูปร่างภายนอกของไก่ทั้งสองสายพันธุ์จะเพิ่มขึ้น (P<0.05) โดยที่ไก่เพศผู้มีขนาดของหงอน กะโหลก ความยาวคอ ความยาวปีก ความลึกของลำตัว และความยาว ส่วนขามากกว่าไก่เพศเมียอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาถึงลักษณะของซาก พบว่าไก่คอล่อนและไก่พื้นเมืองมีน้ำหนักซากอุ่นและน้ำหนัก ซากเย็นไม่แตกต่างกัน (ร้อยละ 78.3 และ 78.6; P>0.05) แต่ไก่คอล่อนมีปริมาณขนน้อยกว่าไก่พื้นเมือง (ร้อยละ 3.6 และ 4.3; P<0.01) รวมทั้งมีน้ำหนักของส่วนหัวและคอน้อยกว่า ไก่พื้นเมือง (ร้อยละ 9.5 และ เมื่อพิจารณาถึงชิ้นส่วนของซาก พบว่าไก่คอล่อนมีน้ำหนักชิ้นส่วนอก (Pectoralis 10.1; P<0.01) major) และส่วนสันใน (Pectoralis minor) เมื่อคิดเป็นร้อยละน้อยกว่าไก่พื้นเมือง (ชิ้นส่วนอกร้อยละ 17.5 และ 19.5 และส่วนสันในร้อยละ 5.8 และ 6.1 ตามลำคับ; P<0.01) นอกจากนั้นไก่คอล่อนยังมี ชิ้นส่วนปีกรวมเมื่อคิคเป็นร้อยละของน้ำหนักซากน้อยกว่าของไก่พื้นเมือง (ร้อยละ 12.7 และ 13.1; อย่างไรก็ตามไก่ทั้งสองสายพันธุ์มีชิ้นส่วนสะโพกและชิ้นส่วนน่องเมื่อคิดเป็นร้อยละ ไม่แตกต่างกัน (สะโพกร้อยละ 22.7 และ 22.5 และน่องร้อยละ 17.1 และ 16.8 ตามลำคับ; P>0.05) เมื่อชำแหละแขกชิ้นส่วนของซากออกเป็นเนื้อ หนัง ไขมัน และกระคูก พบว่าไก่คอล่อนมีปริมาณเนื้อ และหนังเมื่อกิดเป็นร้อยละต่ำกว่าแต่มีปริมาณไขมันมากกว่าไก่พื้นเมือง (P<0.01) (ปริมาณเนื้อร้อยละ 49.8 และ 51.2; ปริมาณหนังร้อยละ 3.0 และ 3.6 และปริมาณใขมันร้อยละ 1.8 และ 1.3 ตามลำดับ) ขณะที่ไก่ทั้งสองสายพันธุ์มีปริมาณกระคูกเมื่อคิดเป็นร้อยละไม่แตกต่างกัน (ร้อยละ 8.1 และ 7.7; P>0.05) ทั้งนี้การเพิ่มขึ้นของน้ำหนักมีชีวิต มีผลทำให้น้ำหนักซากเย็น ชิ้นส่วนอก สันใน และชิ้นส่วน สะโพก รวมทั้งปริมาณเนื้อ ใจมัน และหนังเมื่อคิดเป็นร้อยละของน้ำหนักซากเพิ่มขึ้น น้ำหนักซากเย็น ชิ้นส่วนอก ส่วนสันใน และไขมันเมื่อคิคเป็นร้อยละน้อยกว่าไก่เพศเมีย (P<0.05) แต่ไก่เพศผู้มีปริมาณชิ้นส่วนสะ โพก น่อง และปีกเมื่อคิคเป็นร้อยละมากกว่า (P<0.05)

สำหรับลักษณะสีของเนื้อและหนังของไก่คอล่อนและไก่พื้นเมือง พบว่ากล้ามเนื้อส่วนอกและ ส่วนสะโพกของไก่ทั้งสองสายพันธุ์มีค่าความสว่าง (L*) ไม่แตกต่างกัน (P>0.05) แต่มีค่าความแคง (a*) และความเหลือง (b*) น้อยกว่าเนื้อไก่พื้นเมือง (P<0.01) ขณะที่หนังของไก่คอล่อนมีค่าความสว่างและ ความเหลืองน้อยกว่า (P<0.05) แต่หนังของไก่ทั้งสองสายพันธุ์มีค่า a* ไม่แตกต่างกัน (P>0.05) เมื่อ พิจารณาถึงความแตกต่างระหว่างเพศ พบว่าเนื้อไก่เพศผู้มีค่าสี L* สูงกว่า (P<0.01) แต่มีค่าสี a* และ b* ไม่แตกต่างกับไก่เพศเมีย (P>0.05) สำหรับค่าสีของหนังไก่ พบว่าหนังของไก่เพศผู้มีค่าสี L* และ a* ไม่ แตกต่างกับไก่เพศเมีย (P>0.05) แต่หนังของไก่เพศผู้มีค่าสี b* ต่ำกว่า (P<0.01)

สำหรับความสามารถในการอุ้มน้ำของเนื้อ พบว่ากล้ามเนื้อส่วนอกและกล้ามเนื้อสะโพกของ ไก่คอล่อนและไก่พื้นเมืองมีค่าการสูญเสียน้ำระหว่างการเก็บ (drip loss) ค่าการสูญเสียน้ำเนื่องจากการ ทำให้สุก (cooking loss) และค่าการสูญเสียน้ำเมื่อทำการละลาย (thawing loss) กล้ามเนื้อส่วนอกและ สะโพกไม่แตกต่างกัน (P>0.05) ทั้งนี้ความแตกต่างระหว่างเพศไม่มีผลต่อความสามารถในการอุ้มน้ำ ของเนื้อ และเมื่อนำเนื้อไก่ทั้งสองสายพันธุ์มาตรวจค่าแรงตัดผ่านเนื้อ (shear force) พบว่าเนื้อไก่คอล่อน มีค่าแรงตัดผ่านของกล้ามเนื้อส่วนอกและสะโพกต่ำกว่าเนื้อไก่พื้นเมือง (P<0.05) ทั้งนี้โดยกล้ามเนื้อ ของไก่คอล่อนและไก่พื้นเมืองมีค่าแรงตัดผ่านเฉลี่ยเท่ากับ 518.4 และ 639.6 กรัม/มม. ตามลำคับ ขณะที่ ความแตกต่างระหว่างเพศไม่มีผลทำให้ค่าแรงตัดผ่านเนื้อแตกต่างกัน (P>0.05)

สำหรับองค์ประกอบทางเคมีในเนื้อ พบว่ากล้ามเนื้อส่วนอกและส่วนสะโพกของไก่คอล่อนและ เนื้อไก่พื้นเมืองมีปริมาณความชื้น โปรตีน ไขมัน เถ้า ไม่แตกต่างกัน (P>0.05) ทั้งนี้โดยมีค่าเฉลี่ยเมื่อ คิดเป็นร้อยละ เท่ากับ 73.8 22.7 0.4 และ 1.2 ตามลำคับ แต่ทั้งกล้ามเนื้อส่วนอกและส่วนสะโพก ของไก่คอล่อนมีปริมาณไตรกลีเซอไรค์และคอเลสเตอรอลสูงกว่าเนื้อไก่พื้นเมือง (P<0.05) สำหรับ ปริมาณกรคไขมันชนิคอิ่มตัว กรคไขมันไม่อื่มตัวชนิคโมโนและชนิคโพลี พบว่าเนื้อไก่ทั้งสองสาย พันธุ์มีปริมาณกรคไขมันทั้งสามชนิดไม่แตกต่างกัน (P>0.05) ในส่วนกรคไขมันอิ่มตัวของไก่ทั้งสอง สายพันธุ์ พบว่าปริมาณกรคปาล์มิติก (C16:0) มีปริมาณสูงสุด (ร้อยละ 30.5) รองลงมา คือ กรคสเตียริก (C18:0) ร้อยละ 7.2 และกรคอะราชิคิก (C20:0) ร้อยละ 0.5 ตามลำคับ โดยทั้งกล้ามเนื้อส่วนอกและส่วน สะโพกของไก่คอล่อนมีปริมาณกรคปาล์มิติกสูงกว่าไก่พื้นเมือง (P<0.05) สำหรับกรคไขมันไม่อื่มตัว พบว่าไก่ทั้งสองสายพันธุ์มีปริมาณกรคโอลิอิก (C18:1) สูงสุดทั้งในกล้ามเนื้อส่วนอกและส่วนสะโพก (ร้อยละ 35.9) รองลงมา คือ กรคลิโนลีอิก (C18:2) ร้อยละ 17.1 และกรคลิโนลีนิก (C18:3) ร้อยละ 4.3 กรคโคโกซาเตทตราอิโนอิก (C22:4) ร้อยละ 1.6 กรคนิซินิก (C22:6) ร้อยละ 0.9 และกรคอะราชิโคนิก (C20:4) ร้อยละ 0.2 ตามลำคับ สำหรับปริมาณคอลลาเจน พบว่ากล้ามเนื้อส่วนอกของไก่คอล่อนมี ปริมาณคอลลาเจนทั้งหมด (total collagen) สูงกว่าที่พบในกล้ามเนื้อส่วนอกของไก่พื้นเมือง (8.2 และ 7.2 มก./กรัม เนื้อ; P<0.01) แต่ไก่ทั้งสองสายพันธุ์มีปริมาณคอลลาเจนที่ละลายได้ในกล้ามเนื้อส่วนอก ไม่แตกต่างกัน (P>0.05) โคยมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 16.2 และ 18.1 ของปริมาณคอลลาเจนทั้งหมด ตามลำคับ สำหรับกล้ามเนื้อสะ โพก พบว่าไก่ทั้งสองสายพันธุ์มีปริมาณคอลลาเจนทั้งหมดไม่แตกต่างกัน (P>0.05) โดยมีกำเฉลี่ยร้อยละ 13.9 และ 13.1 มก./กรัม เนื้อ ตามลำดับ และมีปริมาณคอลลาเจนที่ละลายได้ไม่ แตกต่างกัน (ร้อยละ 22.3 และ 24.2 ของปริมาณคอลลาเจนทั้งหมด; P>0.05) สำหรับความแตกต่าง ระหว่างเพศ พบว่าเนื้อไก่ทั้งสองสายพันธุ์มีคุณค่าทางโภชนะ คือ โปรตีน ไขมัน เถ้า ไตรกลีเซอไรค์ คอเลสเตอรอล และปริมาณกรดไขมันไม่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามกล้ามเนื้อของไก่เพศผู้มีปริมาณ คอลลาเจนทั้งหมคสูงกว่า (P<0.01)

เมื่อทำการประเมินกุณภาพทางประสาทสัมผัสโดยนำกล้ามเนื้อทั้งส่วนอกและส่วนสะโพกของ ไก่คอล่อนและไก่พื้นเมืองมาเปรียบเทียบกับกล้ามของเนื้อไก่กระทง พบว่าในส่วนของเนื้อสดผู้ประเมิน ให้คะแนนการขอมโดยรวมต่อเนื้อไก่กระทงสดมากกว่าเนื้อไก่คอล่อนและไก่พื้นเมืองสด (P<0.05) แต่เมื่อนำเนื้อส่วนอกและส่วนสะโพกจากไก่ทั้งสามสาขพันธุ์มาด้มให้สุกแล้วนำมาพิจารณาลักษณะของ สีและกลิ่นของไก่หลังจากต้มสุก รสชาติ ความหวานของเนื้อ กลิ่น แปลกปลอมของเนื้อ ความนุ่มของ เนื้อไก่ต้ม ความฉ่ำน้ำ การแตกออกของเส้นใยกล้ามเนื้อ (fragmentation) ลักษณะการเป็นแป้ง (powdery) ความรู้สึกภายหลังการทดสอบ พบว่าผู้ประเมินให้การยอมรับ โดยรวมต่อเนื้อไก่คอล่อน ไก่พื้นเมือง และ ไก่กระทงต้มสุกไม่แตกต่างกัน (P>0.05) ทั้งนี้ความแตกต่างระหว่างเพศไม่มีผลทำให้ค่าคะแนนการ ประเมินคุณภาพทางประสาทสัมผัสของเนื้อที่ได้แตกต่างกัน (P>0.05)

ผลการศึกษาในครั้งนี้ทำให้ได้ทราบถึงข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับลักษณะรูปร่างภาชนอก ลักษณะ กุณภาพซาก กุณภาพของเนื้อ (ได้แก่ องค์ประกอบทางเคมี ลักษณะเนื้อสัมผัส และลักษณะทางกายภาพ ของเนื้อ) รวมทั้งการยอมรับของผู้บริโภคต่อเนื้อไก่คอล่อนและไก่พื้นเมืองซึ่งมาจากไก่ที่เลี้ยงตามวิธีการ ของเกษตรกรรายย่อย โดยสามารถนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการพัฒนาเทคนิคของการเลี้ยง การแปรรูป รวมทั้งผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการแปรรูปที่มีเอกลักษณ์เฉพาะสำหรับการพาณิชย์ต่อไป

Executive Summary

Project title: Carcass quality, chemical composition, physical properties and textural characteristics of meat from Naked-Neck Chicken and Common Thai Indigenous Chicken

Due to its unique taste, low fat and firmness texture, Thai indigenous chicken (Kai Ban Thai) meat has been regarded as a great delicacy and becomes very popular among Thai consumers as compared to broiler meat.

Naked-Neck chicken is one of the Thai indigenous chickens that popular reared at Phatthalung province. Generally, this chicken breed has dominantly no feather from neck to crop. When compared to the Common Thai chicken, the Phatthalung consumers believe that the Naked-Neck chicken has bigger breast meat and the meat is more flavour after cooking. However, there is lack of information about body shape, carcass and meat quality of the Thai Naked-Neck chicken. Thus, researchers aimed to investigate body shape, carcass quality, chemical composition, physical properties and textural characteristics of meat from Naked-Neck Chicken and Common Thai Indigenous Chicken. Results gained from this research will be beneficial for the improvement of rearing chicken systems as well as processing for commercialisation.

Objectives:

The objective of this study were to obtain basic knowledge regarding body shape, carcass and meat qualities and sensory evaluation of the Naked-Neck and Common Thai Indigenous chickens reared under the village production systems in southern part of the southern region of Thailand (Songkhla and Phatthalung provinces).

Methodology:

One hundred and eighty of Naked-Neck and Common Thai Indigenous chickens of both sexes with a similar shape to the Thai fighting chicken at the 1.3, 1.5 and 1.8 kilograms live weight were used as sample subjects. Body characteristics, carcass quality, chemical composition and physical properties of meat from both breeds at each live weight were arranged into 2 x 2 x 3 factorial in complete randomised design. Sensory evaluation of meat from both breeds was compared with broiler meat using 3 x 2 x 3 factorial in balanced incomplete block design.

•

Results:

From the study, the Naked-Neck chicken had shorter and wider comb than the Common Thai Chicken (P<0.01). The Naked-Neck chicken had also shorter neck and wing (P<0.01) and wider torso than the Common Thai Chicken (P>0.01). In addition, body characteristics of both breeds increased as the live weight increased (P<0.05). The male had a significantly bigger comb skull, neck and longer wing than the female. Moreover, the male had a deeper of body girth and longer leg than the female chicken (P<0.05).

In terms of carcass characteristic, both breeds showed no significant differences in the dressing percentage (78.3 vs. 78.6%; P>0.05). Naked-Neck chicken had lower feather (3.6 vs. 4.3%; P<0.01), lower weight of head and neck (9.5 vs. 10.1%; P<0.01) than those of the Common Thai chicken. It was also found that the Naked-Neck chicken had lower weight of breast (*Pectoralis major*) and fillet (*Pectoralis minor*) muscles than the Common Thai chicken (17.5 vs. 19.5% for breast and 5.8 vs. 6.1% for fillet, respectively; P<0.01). The Naked-Neck Chicken was found to be lower wing percentage (P<0.05) but had similar thigh and drumstick percentages when compare with the Common Thai chicken (22.7 vs. 22.5% for thigh and 17.1 vs. 16.8% for drumstick, respectively; P>0.05). After carcass dissection, it was indicated that Naked-Neck chicken had lower muscle and skin percentages (P<0.01) (49.8 vs. 51.2% for muscle and 3.0 and 3.6% for skin, respectively) but higher fat percentage than the Thai Common chicken (1.8 une 1.3%; P<0.01). However, both breeds had a similar bone percentage (8.1 and 7.7; P>0.05). The weight of chilled carcass, breast, fillet, thigh, muscle, fat and skin increased as the live weight increased. The male showed lower chilled carcass, breast, fillet and fat percentages than the female chicken (P<0.05). Nevertheless, the male had higher thigh, drumstick and wing percentages than the female chicken (P<0.05).

For the colors of meat and skin, this study found that the breast and thigh muscles of Naked-Neck chicken had the same L* (lightness) (P>0.05) but lower a* (redness) (P<0.01) and b* (yellowness) (P<0.01) values than those of Common Thai chicken. Naked-Neck chicken skin had lower L* and b* value but similar a* value as compared to the Common Thai chicken (P>0.05). The male showed a significantly higher L* value but had similar a* and b* values of meat to the female chicken (P>0.05). For the skin colour, the male chicken had similar L* and a* values (P>0.05) but had a lower b* value than the female (P<0.01).

The breast and thigh muscle of both breeds showed no significant difference in drip loss, cooking and thawing loss values (P>0.05). In addition, the sex difference did not show any significant difference in water holding capacity. For the shear value of meat, cooked breast and thigh muscles of

•

Naked-Neck chicken had a significantly lower than the Common Thai chicken (518.4 vs. 639.6 g/mm; P<0.05). No significant difference in the shear value of cooked meat were decreased between both sexes.

For the chemical composition, it was observed that the moisture, crude protein, crude fat (ether extract) and ash contents were similar in both muscle types of both chicken breeds (P>0.05). The average moisture, protein fat and ash percentages in the chicken meat were 73.8, 22.7, 0.4 and 1.2, respectively. However, triglyceride and cholesterol contents were higher in those of Naked-Neck chicken muscles than those of Common Thai chicken (P<0.05). There were no significant difference in the saturated fatty acid, monounsaturated and polyunsaturated fatty acids (P>0.05). For the content of saturated fatty acid, palmitic acid (C16:0) was the highest (30.5%) followed by steric (C18:0) (7.2%) and arachidic acids (C20:0) (0.5%), respectively. Furthermore, Naked-Neck chicken had higher content of palmitic acid in breast and thigh muscles. In terms of unsaturated fatty acid, oleic acid (C18:1) was found to be the highest in breast and thigh muscle (35.9%) followed by linoleic (C18:2) (17.1%), linolenic (C18:3) (4.3%), docosatetralinoic (C22:4) (1.6%), nicinic (C22:6) (0.9%) and arachidonic acids (C20:4) (0.2%), respectively. The total of collagen contents of Naked-Neck breast muscle showed significantly higher than those found in the Indigenous muscle (P<0.01). However, there were no significant differences in soluble collagen of the breast and thigh muscles of both chicken breeds (P>0.05). Muscle from both sexes was non-significant differences in protein, fat, ash, triglyceride and cholesterol contents. In addition, male had a similar fatty acid composition to the female chicken. However, it was observed that the male had a significantly higher total collagen content than those of the female chicken (P<0.01).

Fresh breast and thigh muscles of the Naked-Neck and Indigenous chickens were determined the physical characteristics such as colour, smell, coarseness and its preference by compared with the broiler. From the study, fresh breast and thigh muscles broiler showed significantly higher scores in overall acceptance than the Naked-Neck and Indigenous chickens (P<0.05). After cooked the breast and thigh muscles of the Naked-Neck Indigenous and broiler chickens were evaluated for colour, smell, flavour, sweetness, off-flavour, tenderness, juiciness, fragment, powdery and after taste feeling by trained panelists. After evaluation, there were no significant differences in all parameters among the breast and thigh of the Naked-Neck, Indigenous and broiler chickens (P>0.05). In addition, no differences were observed in sensory evaluation between male and female muscles (P>0.05).

Results obtained from this study can be used as basic information regarding body shape, carcass and meat qualities (such as chemical composition, meat texture, and its physical

.

characteristics) and sensory evaluation of meat from the Naked-Neck and Common Thai Indigenous chickens reared under the village production systems. Furthermore, this information can be implied to develop a rearing chicken technique, meat processing, and meat product which unique for the future commercialisation.